

אצלך במו שהייתי בעולם הזה.
בכה ובמי יצחק ואמר, בבקשה
מפרק שלא תفرد מפני כל הימים
הלו.

הלו לרבינו שמעון, מצאווהו
שהיה יושב וועסוק בתורה. זכר
עיניו רבינו שמעון וראה את רבינו
 יצחק, וראה את מלאך המות
שרץ לפניו ורוכד לפניו. קם רבינו
שמעון, ואחן ביד רבינו יצחק.
אמר גוזרני שמי שריגיל להכנס
- יפנוס, ומיל שלא רגיל להכנס -
לא יכנס. נכנסו רבינו יצחק ורבינו
יהודה, קשר את מלאך המות
בחוץ.

התבונן רבינו שמעון, וראה שעדר
עכשו טרם הגיעו זמן, שהרי עד
שمنה שעות של היום היה זמן.
מושיבו לפניו רבינו שמעון והיה
מלמדו בתורה. אמר רבינו שמעון
לרבינו אלעזר בנו, שב על הפתחה,
ומה [מי] שתראה אל תדבר עמו.
אם ירצה להכנס לבאן, תשביע
אותו שבואה שלא יכנס.

אמר רבינו שמעון לרבי יצחק,
ראיית את דמות אביך ביום או
לא? שהרי שנינו, בשעה שדים
מסתלק מן העולם, אביו וקרובי
נמצאים שם, ורואה אותם ונודע
לهم, וכל אותםشيخה מדרכו
עפם שבאותו עולם בדרכה
אתה, כלם מתבונסים ונמצאים
עמו, והולכים עם נשפטו עד
המקום שתשירה במקומה. אמר,
עד עכשו לא ראיתי.

בין כה קם רבינו שמעון ואמר,
רבעון העולם, נודע רבינו יצחק
אלנו, והוא מאותן שבע עיניהם
של פאן. הרי אחותי אותו ומן
לי. יצא קול ואמר: כסא אדורנו
קרבה בכונפי רבינו שמעון, הרי

מלין דאת בעי עבידנא. אבל בעינא מינך (ד'
ריה נ"א) דביה הוא עלמא, תבריר דוכתאי גביה,
במה דתוינא בהאי עלמא. בכה רבוי יצחק
ואמר, במתו מינך, דלא תפרש מנאاي כל
אלין יומין.

אלו לגביה דרבינו שמעון, אשכחוהו דיהוה
לעוי באורייתא, זקייף עינוי רבינו שמעון,
וחמא לרבי יצחק, וחמא למלאך המות
דרהית קמיה, ורקיד קמיה. קם רבינו שמעון,
אחד בידיה דרבוי יצחק. אמר, גוזרנא, מאן
דרגיל למיעיל, יעול. ומאן דלא רגיל
למייעאל, לא יעול. יעלו רבוי יצחק ורבוי
יהודה, קטיר מלאך המות לבר.

אשנה רבינו שמעון, וחמא דעת בען לא מטא
עדנא, דהא עד תמניא שעטוי דיומא
הוה זמנה. אורתיה קמי רבינו שמעון, והוה
לעוי ליה באורייתא. אמר רבינו שמעון לרבי
אלעזר בריה, תיב אפתחא ומה (צ"ל וטא)
דתחמי, לא תשטע בהדייה. וαι יבעי למייעאל
הכא, אומי אומאה דלא לייעול.

אמר רבינו שמעון לרבי יצחק, חמית היוקנא
דאבוד יומא דא, או לא. דהא תנינן,
בשעףא דבר נש אסתלק מעולם, אובי
ויקריבוי משתקחין תמן עמיה, וחמא לוין
ואשרתמודע לוין, וכל אינון דיהוה מדוריה
גביהו בההוא עלמא בדראחא חד, כלחו
מתבונשי ומשתכח עמיה, ואזילין עם
נשחתיה, עד אחר דתשרי באחריה. אמר, עד
כען לא חמינא.

אודהבי קם רבינו שמעון ואמר, מארי דעלמא,
אשרתמודע רבוי יצחק לנגן, ומאונן
שבעה עיינין דהכא הוא. הא אחידנא ביה,
והב ל. נפק קלא ואמר, כירסיא (ס"א טספה) דמאריה קריבא בגדרפיו דרבוי